

Vánoce 2008 a nový rok 2009.

Vánoce 2008 a nový rok 2009. Jak krásná to doba pro realizaci veškerých pozitivních snů a nadějí. Letošní svátky přinášejí naprostý úspěch, konsolidaci života pro celou řadu mých přátel. "Tam venku" zuří negativní mediální vřava, která slouží mj. jistým lidem na burze k vytvoření většího množství zisku a vytvoření sílících tlaků na podvědomí lidí: bojte se. Pro běžného občana, který nepovažuje za hlavní životní hodnotu vývoj pohybů akciových indexů, je opravdovou krizí především úpadek vzájemného slušného chování, absence kultivace mezilidských vztahů. Křesťanská láska k bližnímu již „tam venku“ skoro nejde vidět. Média se svými děsivými vizemi vyvolávají v lidech strach, což se již bohužel projevuje také od letošního září nebyvalým nárůstem agresivity v ulicích. Cestu, kudy jezdí člověk pravidelně na obchodní jednání, lemují z obou stran značné množství křížů s hořícími svíčkami, které zdůrazňují všudypřítomnost pomníčků novodobé lidské zbraně zvané: automobil. Poslední masakr několikati rozdrčených a rozkouskovaných lidí s vyhřezlým mozkiem na desítkách metrů cesty již jen stihli přivolaní policisté zakrývat připravenými igelity. Kusy lidského masa se označily čísly; na druhý den se dostavili pozůstalí a vybudovali křížek se jmény, donesli svíčky a život šel dál ... Proto v tomto krásném a romantickém vánočním čase člověk rád vypíná nejrůznější zpravodajské kanály sršící hrůzyplně-otřesnými informacemi a vydává se jen tak na ranní procházku při východu slunce, nebo naopak večer při svitu luny, úžasné večernice :o). Prosincové noci jsou navíc vyplněny sledováním podivuhodných hrdinných letců akrobatů, kteří létají na hvězdné obloze nad mým bydlištěm s mručivým zvukem v malých rogalech s obrovskými halogenovými světly :o). ... Stačí přece tak málo, aby si lidé opětovně uvědomili krásu našeho světa bez oné šílené honby za penězi, mocí, prestiží a ideologickými marketingovými manipulacemi s voliči. Je tedy velmi příznačné, že rok 2009 je připraven být doposud nejúspěšnějším a nejúžasnějším rokem pro mnohé lidi a mé kamarády vůbec :o). Pro lidi, kterým se podařilo vystavět svůj život na opravdovém přátelství, lásce, zkušenostech, pracovitosti, vzájemné pomoci a souznění, jsou pak všechny tyto mediální humbuky, stesy, tlaky i ve chvílích nejtěžších pouhým vzdáleným bubnováním černých skřetů z „Mordou“, kteří se nikdy neprolomí přes „světelnou hradbu“ kvalitních mezilidských vztahů (pokud to sami obránci nebudou chtít díky své podvědomé touze Západu po katastrofách). Vzájemná pospolitost, solidarita občanů jakéhokoliv státu, je vždycky tou nejlepší metodou na překonávání krizí, včetně těch nejtěžších: osobních. Možná je opravdu načase, aby si lidé uvědomili důležitost pevných, kvalitních rodinných vazeb, manželství, věrnosti atd., neboť když by už krize měla být k něčemu dobrému, pak právě k utužování těch základních slušných mezilidských a euro-atlantických křesťanských hodnot.

Nejen o vánocích, ale pořád a celý rok potřebujeme velké pozitivní zprávy. Každý den chci slyšet: co hezkého se událo, jak mají mí přátelé radost, jak se lidem daří, v čem je naše republika skvělá, kolik dětí se narodilo zdravých, jaký nový vědecký objev jsme vyvinuli, který s pomocí Boží a etikou dokáže lidem pomoci, kolik lidí je navzájem věrných, která manželství fungují na výbornou, jak se politici chovají slušně a nemanipulují s lidmi, jak naopak pomáhají občanům a nemyslí jen na svou moc, prestiž a svou kapsu, jak požadují kultivaci mezilidských vztahů, vzájemnou slušnost; není možné již nadále tolerovat systém „Only money“, kde peníze jsou jedinou akceptovanou společenskou hodnotou; potřebujeme lidi, kteří nehodnotí vše jen podle očekávaného zisku, ale věří například v solidaritu – podobně jako pan prezident Klaus, jenž v minulosti konzultoval dané opatření své vlády s občany a tázal se jasně svých ministrů: bude na to mít ta „poslední“ babička „z Aše“; chci vidět - ve shodě s papežem - jak lidé pomocí mediální sféry pomalu přirozeně mění své bezbřehé materiální hodnoty; chci vidět hezká kvalitní opravdová přátelství a více věřících,

zamilovaných - věrných lidí. Již žádné další negativní zprávy přátelé! Bylo toho dost! :o)). Vypínáme televize; ukončujeme sledování reklam napojených na negativní pořady; nastavujeme filtry na internetových zpravodajských serverech a tak přirozeně svobodně odstříháváme jeden z mnoha „černých pramenů“ :o)). Na nový rok 2009 alespoň takto čelíme onomu moři neskutečné televizní deprese :o))). Ve svobodném státě musí být přeci v digitální éře prostor také pro pozitivní televizní vysílání v kombinaci s konzervativně-liberálními křesťanskými hodnotami propagovanými v každodenní praxi.

Jsou svátky – připomínáme si narození našeho Spasitele Ježíše Krista. Rád bych se zde tedy opětovně zamyslel nad člověkem, kterému příliš materiálně založená současná doba vzala jednu z nejcennějších věcí v životě - tedy nikoliv třeba milión korun při obchodování na burze, jak si asi většina čtenářů pomyslela - nýbrž věnost a lásku jeho ženy - matky několikati jeho dětí. Tzv. přátelé s oblibou neustále dokola vyprávěli onomu mladému talentovanému člověku šťavnaté milostné plotky jeho paní, kterou s oblibou pozorovali a těšili se, jak večer zase svému kamarádovi všechno poví. Namísto pomoci nabízeli cestu odplaty (např. soud), ještě více přilévají každý den olej do ohně. „Pomsta, jediné pomsta tě vysvobodí.“ Tento člověk nakonec přeci jen v sobě našel sílu překonat to, když se mu jeho manželství zhroutilo a média na něj chrlila záplavu užívajících si, podvádějících se párů. Když toto chování je prý běžné - naprosto normální - říkají usmívající se politici: „Život jde dál, pro jedno kvítí slunce nesvítí. Jde jen o přirozený výběr bez jakékoliv etiky. Láska neexistuje; nejdůležitější jsou peníze. Když máš prachy, můžeš mít ženských i přátel kolik chceš.“ Jak neskutečně arogantní, bezcitná a nepravdivá filosofie. Náš hrdina si nakonec uvědomil, že má své malé děti, které jej milují. Uvědomil si, že má smysl žít. Uvědomil si správnou cestu, která je nikoliv v odplatě, ve vydělání velkého balíku peněz a užívání si, nýbrž v odpuštění, práci pro své děti, přátele, svou vlast, v uznání společnosti, ve vlastním pocitu své „Dignity“ (rozumná důstojnost lidské osoby), že život je něco víc a má smysl než jen jako honba za penězi. Pokud by tomuto člověku poskytla další naději například víra a třeba i duchovní hodnoty - byť jen tzv. „z televize“ (jenže církve se zajímají mediálně velmi aktivně předně o své komunisty ukradené majetky a zapomínají věnovat svou pozornost třeba našemu hrdinovi tak, aby mu vyšly aktivně a vesele vstříc), měl by to ve své samotě a bolesti lehčí, od začátku by věděl, kde je možné hledat lék na své trápení. Hodnoty současné společnosti mu tuto cestu totiž nedaly. Hezké rodinné vztahy neexistují a nevěra bývá přirozeně akceptovaným typem chování. Není možné neustále nechávat ubíjet hodné lidi oním „vyšumělým“ levicovým přístupem: „každý s každým“ - bez zodpovědnosti a etiky.

Další vánoční zamyšlení bych rád věnoval svému kamarádovi Jakubovi a jeho skvělému klubu. Vynikající „Harley podnik“ s jasnými pravidly hry, nutností etického chování. Pan majitel zde nestrpí jakékoliv rvačky, obscénnosti, obtěžování apod. Díky časté přítomnosti velmi příjemných a kultivovaných policistů se zde také běžný návštěvník cítí velmi bezpečně. Pan majitel rozšiřuje nejen spokojenost svých hostů, kteří mu vydělávají na živobytí, nýbrž se jako slavný bývalý špičkový reprezentant České republiky snaží osobním přístupem pečovat o duševní spokojenost návštěvníků svého podniku. Lidé se sem nepřicházejí pouze bavit, konzumovat vynikající domácí i zahraniční pravé české drinky, ale řeší zde také v klasické podobě své nejrůznější životní problémy. V konzervativní tradici existuje archetyp barmana, který nejen dokonale ovládá své řemeslo, umí dobře prodat zboží, pobavit lidi, avšak jeho host odchází vždy s klidem v duši a je spokojený nejen s kvalitou drinků, ale právě s onou barmanovou schopností odhadnout lidi, oslovit je, aktivně rozebrat jejich problém, vyřešit ho. Na takové místo se pak člověk zajisté velmi rád vrací. Klub se stává posléze slavnějším, úspěšnějším a rodí se tradice, vznikají nové projekty, vytváří se skvělý typ etického podnikání. To vše pak v kombinaci s příjemně krásným a milým

dámským personálem dává dohromady naprosto jedinečný styl podniku pro ty pravé „jižany“, tedy gentlemany, férové lidi a krásné slečny s milým chováním na úrovni „jižanských“ dam :o))). Jak se také říká: stálý, pravidelně se vracející, slušný a platící host – zlatý poklad každého klubu :o))). Začátky bývají vždycky těžkou záležitostí a tenhle Jakubův zatím vypadá na založení pravé prosperující a pozitivní tradice. S Boží pomocí mu přeji opravdový úspěch :o).

Bohem požehnané svátky a nový rok 2009 přeje Mgr. Radek Přepiora.